

Sve pridonosi dobru

starješina James B. Martino
iz Sedamdesetorice

Možda nikada ne otkrijemo, za ovog života, zašto smo morali doživjeti to što doživimo, ali možemo imati pouzdanje da ćemo rasti iz tog iskustva.

Kad sam bio mlad radovao sam se proljeću. Dok je vrijeme postajalo toplije, ja sam se pripremao za početak baseballa. Poput mnogih mladih dječaka, sanjao sam o tome da postanem veliki igrač baseballa. Prisjećam se priče o vrlo mladom dječaku sličnih snova. Sa željom da postane sljedeći veliki igrač odlučio je izaći iz kuće i vježbati. Držao je loptu za baseball u jednoj ruci i palicu u drugoj, i bacio je loptu u zrak. Sa željom udariti loptu što dalje može jako je zamahnuo, no lopta je pala na tlo ni ne okrznuvši palicu. Kako ne bi bio uskraćen zadovoljstva, pokušao je ponovo. S namjerom da baci loptu u zrak njegova je odlučnost rasla, dok je ideja o moćnom udarcu letjela njegovom glavom. No na žalost rezultati su bili isti. Lopta je ležala na tlu. No kao što svaki dobar igrač zna, imaš pravo na tri pokušaja prije ispadanja. Još se više usredotočio, bacio loptu u zrak i zamahnuo jače nego ikad prije. Kad je lopta ponovo pala na tlo, suze su počele nadirati u njegove oči. Tada se odjednom veliki osmjeh razvukao preko njegovog lica i on je uzviknuo: »Kakav dobar bacač!«

Svatko od nas suočit će se s izazovima i ispitima, ali kao što vidimo iz ovog jednostavnog primjera, kako reagiramo na te teškoće je ono što će odrediti naš uspjeh i sreću. Svatko od nas će se suočiti s nedaćama bez obzira gdje se nalazimo. Sveta pisma navode da »mora biti oprečnosti u svemu«.¹ Suočit ćemo se s teškim vremenima i pitanje nije kada nego kako ćemo se s njima suočiti.

Apostol Pavao je poučavao jednu zanimljivu lekciju samo par godina prije nego što su sveci u Rimu bili izloženi jednom od najnasilnijih progona svih kršćanskih doba. Pavao je podsjetio svece da »Bog čini da sve pridonosi dobru onih koji ga ljube«.² Naš Nebeski Otac, koji nas voli potpuno i savršeno, dozvoljava da stvaramo iskustva koja će nam omogućiti da razvijamo osobine i vrline koje trebamo kako bismo postali sve više nalik Kristu. Naša iskušenja mogu poprimiti mnoge oblike, no svako će nam omogućiti da postanemo više poput Spasitelja dok učimo prepoznati dobro koje proizlazi iz svakog iskustva. Ako razumijemo ovaj nauk možemo steći veću uvjerenost u ljubav našeg Oca. Možda nikada ne otkrijemo, za ovog života, zašto smo morali doživjeti to što doživimo, ali možemo imati pouzdanje da ćemo rasti iz tog iskustva.

Sada shvaćam da je puno lakše pogledati unatrag kada je iskušenje završilo i vidjeti što smo naučili iz našeg iskustva, no izazov je steći vječnu perspektivu dok prolazimo kroz naše kušnje. Nekima se naše kušnje ne čine velikima, ali svakome od nas koji prolazi kroz ta iskustva kušnje su stvarne i zahtijevaju od nas poniznost pred Bogom i učenje od njega.

Na ovu Uskršnju nedjelju prisjećamo se života našeg Spasitelja. On je taj kojeg stremimo oponašati u svim našim djelima. Spomenuo bih pet stvari koje možemo naučiti iz tih zadnjih sati Spasiteljevog života na zemlji koje nam mogu pomoći suočiti se s našim izazovima.

Prvo, on nije pokušavao provesti svoju volju, nego volju svog Oca. Ostao je predan svom svetom poslanju čak i kroz iskušenje. Kad je pao na svoje lice u Getsemanskom vrtu uzviknuo je: »Oče! Ako hoćeš, otkloni ovaj kalež od mene! ali neka ne bude moja, nego tvoja volja.« Ponekad prolazimo kroz patnju i tugu kako bismo mogli rasti i biti spremni za moguće kušnje u budućnosti. Postavljam pitanje vama majkama: »Biste li ikad učinile nešto što bi vašoj djeci nanijelo bol i donijelo suze iako nisu ništa krivo učinila?« Naravno da biste to učinile! Kada majke vode svoju djecu liječniku zbog cijepljenja, gotovo svako dijete izlazi iz liječničke ordinacije u suzama. Zašto to činite? Jer znate da će ih mala količina boli sada štititi od moguće boli i patnje u budućnosti. Naš Nebeski Otac razlikuje kraj od početka. Mi moramo slijediti primjer Spasitelja i vjerovati u njega.

Drugo, kad se suočimo s kušnjama moramo naučiti ne žaliti se niti gundati. Nefi nam je u velikom viđenju Spasiteljeve pomirbene žrtve rekao: »Stoga ga bičuju, i on to podnosi; i udaraju ga, a on to podnosi. Da, pljuju po njemu, i on to podnosi zbog ljubazne dobrote i strpljivosti svoje prema sinovima ljudskim.«⁴ Moramo se uvijek truditi ispraviti problem i nadići kušnje, ali umjesto pitanja: »Zašto ja?« ili »Čime sam to zaslužio?« možda bi pitanje trebalo biti: »Što mi je činiti? Što mogu naučiti iz ovog iskustva? Što trebam promijeniti?«

Prije nekoliko godina dok smo moja supruga i ja služili u Venezueli naš je najmlađi sin napustio udobnost srednje škole kako bi nam se pridružio. Nije se žalio iako je bilo očito da se mučio budući da je otišao u zemlju gdje mu je sve bilo novo. No čudesnim spletom okolnosti jedna kušnja je prešla u veliki životni blagoslov. To je postigao promijenivši svoj stav i razvijajući odlučnost da će uspjeti.

Treće, kad se suočavamo s izazovima moramo tražiti veću pomoć od Boga. Čak je i naš Spasitelj našao potrebu moliti se još »žarče« dok je bio u Getsemanskom vrtu.⁵ Čineći to možemo naučiti kako steći veliku vjeru. Moramo upamtiti da odgovori našeg Nebeskog Oca često ne uklanjaju iskušenja s našeg puta, već nam umjesto toga on pomaže postati snažnijima dok prolazimo kroz to iskustvo. Kao što je to učinio za Almine sljedbenike, Gospodin može »olakšati bremena što su

natovarena na leđa vaša, te ih vi ni osjetiti nećete na plećima svojim«. ⁶ U našim kušnjama ne trebamo se ispuniti gorčinom i izgubiti predanost, već trebamo slijediti Spasiteljev primjer kako postati odaniji, iskreniji i vjerniji.

Četvrto, naučite služiti i misliti na druge čak i u vremenima kušnje. Krist je bio utjelovljenje služenja. Njegov je život bio pun primjera pomaganja i služenja drugima, a njegov je najveći dar ono što je učinio za nas. Kao što je rekao: »Jer, gle, ja, Bog, pretrpjem to za sve da ne bi trpjeli oni koji se obrate.« ⁷ Moramo se pokajati, a zatim slijediti njegov primjer služenja. Kada služimo drugima, zaboravljamo vlastite probleme, a kada radimo na uklanjanju boli ili poteškoća drugih, jačamo sebe. Na našem zadnjem Općem saboru naš je voljeni prorok, predsjednik Thomas S. Monson je rekao: »Vjerujem da nam Spasitelj govori da osim ako ne izgubimo sebe u služenju drugima, nema previše svrhe za naš vlastiti život. Oni koji žive samo za sebe naposljetku se smežuraju i figurativno izgube svoj život, dok oni koji izgube sebe u služenju drugima rastu i bujaju - i spase svoj život.« ⁸

Peto, praštajte drugima i nemojte nastojati njih kriviti zbog naše situacije. Ponekad volimo reći: »Da oni nisu to učinili, ne bih onako reagirao.« U naravi je čovjeka nekog drugog okriviti kako ne bi sam bio odgovoran za svoje postupke. Spasitelj je pogledao one koji su ga prikovali na križ i preklinjao svoga Oca na Nebesima: »Oprosti im, jer ne znaju što čine!« ⁹ Možemo li postati spremniji oprostiti?

Dok prolazimo kroz životna iskušenja, nastojmo održati vječnu perspektivu, nemojmo se žaliti, molimo se još i više, služimo drugima i međusobno si praštajmo. Dok to budemo činili, »Bog čini da sve pridonosi dobru onih koji ga ljube«. ¹⁰ Svečano i sa sigurnošću svjedočim da nas naš Otac voli i da je poslao svoga Sina kako bi nam pokazao i otvorio put. On je patio, umro je i uskrsnuo kako bismo mi mogli živjeti i on želi da »radost imamo« ¹¹ čak i u životnim iskušenjima. Kažem to u ime Isusa Krista. Amen.

NAPOMENE

1. 2. Nefi 2:11
2. Rimljanima 8:28
3. Luka 22:42
4. 1. Nefi 19:9

5. Luka 22:44

6. Mosija 24:14

7. Nauk i savezi 19:16

8. Thomas S. Monson, »Što sam učinio za nekoga danas?« *Liahona*, studeni 2009, 85.

9. Luka 23:34

10. Rimljanima 8:28

11. 2. Nefi 2:25